УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897. № 7-8 (93-94)

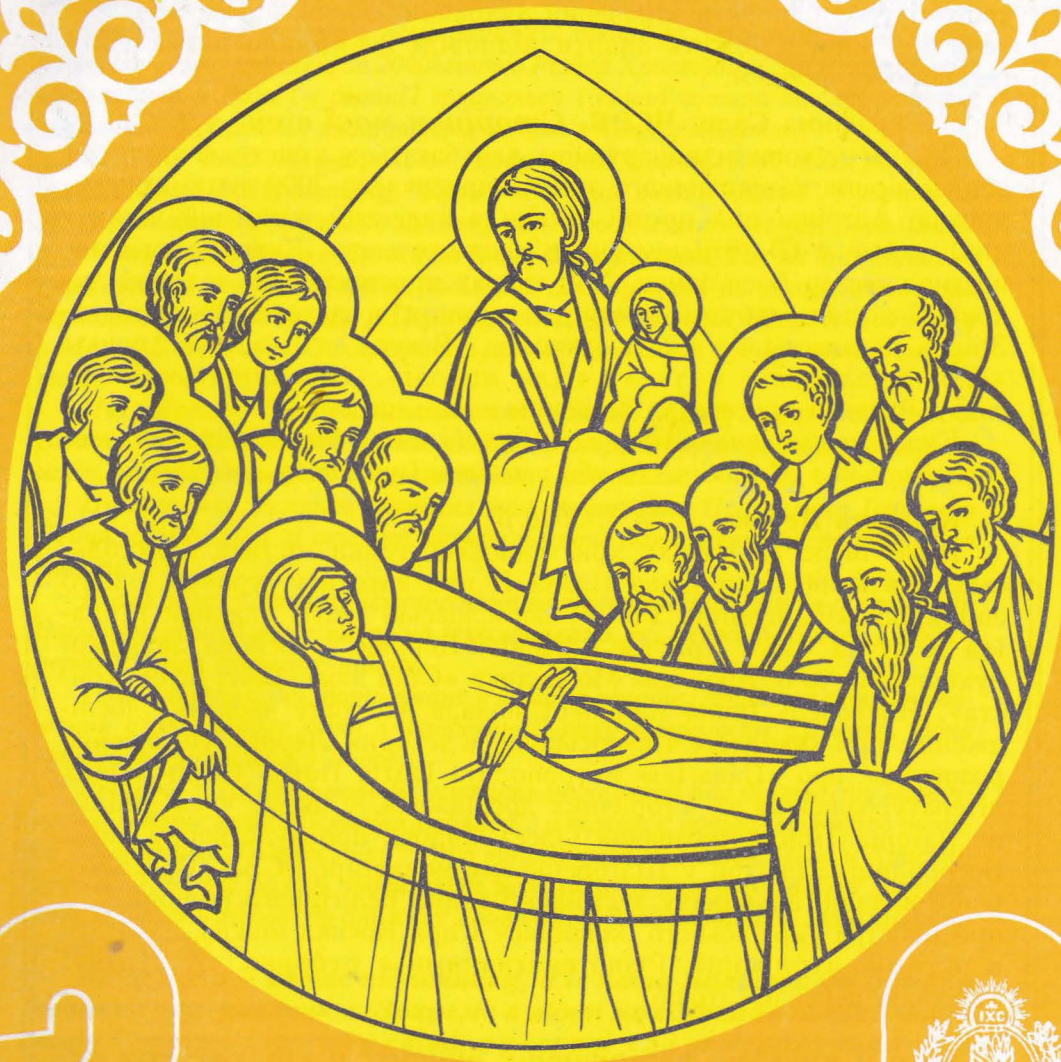

2000

ЛИПЕНЬ–СЕРПЕНЬ

ВИДАННЯ ВИДАВНИЦТВА «МІСІОНЕР» ЗБАГАТЯТЬ ВАШЕ ХРИСТИЯНСЬКЕ ЖИТТЯ:

Тівольє П. ***Споконвічні проблеми.*** *— 208 с.*

Нині багато людей як у посткомуністичних суспільствах, так і на Заході не знають мети свого життя, забувають про Бога, стають жертвами різних сект... Пропоноване видання допоможе багатьом зневіреним особам, тим, що у відчаї, песимістам віднайти сенс свого буття, відновити втрачений духовний зв'язок з Творцем. Читачі цієї книги можуть знайти відповіді на чимало актуальних релігійних проблем.

с. Серафима Сало, ЧСВВ. ***Сторінки моєї віри.*** *– 224 с.*

Гарним духовним подарунком для багатьох християн стане ця збірка віршів катехитичного змісту, присвячена 2000-літтю християнства. Авторка цих поезій пройшла нелегкий життєвий шлях і нині майже у 60-літньому віці є настоятелькою Жовківського монастиря сестер Василіянок. У її творах простежується великий духовний досвід, набутий протягом останніх десятиліть 20 століття. Збірка складається з шести розділів: «Вступ», «Ціна твоєї душі», «Для школяриків малих», «Для молоді», «Василіянський куток»,«Різне» і адресована широким колам читачів.

Книгу можна придбати у монастирі сестер Василіянок у Львові (вул.Кирила і Методія,17) або у редакції часопису «Місіонар».

Київська Церква. *– № 3, 2000 р.*

Нове число альманаху християнської думки містить Апостольське повчання Папи Івана Павла II про катехизу, уривки з його енцикліки «Evangelium Vitae», богословські статті владики Михаїла Колтуна «Ісус Христос і вчення Церкви — основа людської духовності» та о. Ярослава Москалика «Стан людськості Ісуса Христа». Науковець Ірина Калинець подала наступну частину дослідження про Феодосія Печерського, а історик Леонід Тимошенко розповідає про «Панагію» митрополита Іпатія Потія. Окрім інших літературознавчих та історичних досліджень, у цьому числі вміщено матеріал мистецтвознавця Олега Сидора про чудотворну ікону Богородиці Одигітрії у Підгорецькому монастирі ЧСВВ. На кольоровій вкладці альманаху зустрінемо взірці релігійного іконопису, а про майстра українського іконостасу Ігоря Косика можна дізнатися в окремій публікації. Різнотематичними є рубрики «Акценти», «Огляди, рецензії», тощо.

Окрім книг та періодичних видань, у кіосках при василіянських монастирях України та в інших місцях продажу нашої продукції можна придбати образки різних видів, календарі, пам'ятки з нагоди урочистого св. Причастя та ін.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Подаємо спарене число "Місіонаря" – за липень-серпень, оскільки працівники редакції у цей літній період матимуть відпустку. Дуже багато важливих подій відбувається в житті Вселенської та нашої помісної Церкви у двох останніх місяцях літа. Майже одночасно в липні у Римі тривамуть засідання Генеральної капітули Василіянського Чину, а у Бучачі – Синод єпископів УГКЦ. Молімося за успішне проведення цих важливих зібрань, а також за втілення в життя майбутніх рішень. Закликаємо усіх християн взяти участь у всеукраїнській прощі до Зарваниці 22-23 липня цього року, яка присвячена 2000-літтю Різдва Христового. До Всесвітнього Дня молоді у Римі (у серпні) готується і понад чотири тисячі молодих українців. Усі решта зможуть злучитися з ними у молитві.

У цьому числі під рубрикою "Роздуми над Євангелією" подаємо розважання К'яри Любіх на тему: "Коли я немічний, тоді я міцний". Рубрика "З монашого життя" містить замітку про новоодягнених сестер Василіянського Чину і про місії у с.Лючки на Івано-Франківщині. Також висвітлюємо такі події з життя Церкви: ювілейні святкування на Дрогобиччині та травневі релігійні заходи у Перемишлянах. Урочистий відпуст відбувся у с.Малий Березний на Закарпатті і про це дізнаєтеся у змістовному репортажі.

Під рубрикою "Християнська мораль" подаємо чергову статтю о.Мелетія Батога, ЧСВВ, основною темою якої є милосердне ставлення до наших ближніх, згідно з заповіддю Божественного Спасителя.

Про те, яке важливе значення має почитання Пресвятого Ісусового Серця, дізнаєтеся зі статті кореспондента Ватиканського радіо Костя Чаваги.

Цього разу у нашому історичному матеріалі знайомимо з постатями Василіянського Чину – шістьма ієромонахами, які служили Богові і людям перед Другою світовою війною.

Тема алкогололізму, порушувана у нашому часописі, знайшла своє продовження у обширному звіті з конференції руху тверезості у Львові. Вона нещодавно відбулася у Львові.

Рубрика "Церква і молодь" містить інформації про діяльність молодіжного Товариства "Містична Троянда", а також є повідомлення про дитяче Товариство "Голуби миру" і про випускників ліцейного класу у Кристинополі. Діти та молодь зрозуміють шкідливість лицемірства та зрозуміють вартість любові до ближніх з допомогою двох оповідань, які вміщуємо у цьому числі.

Хоча літо – це час відпочинку, але наша молитва до Бога не повинна переривається. Зокрема в липні молімося за поглиблення миру і справедливості у світі, а в серпні – за утвердження віри у серцях молоді України і цілого світу та щоб бажанням осягнути небесну радість загорілися серця християн України.

о.Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

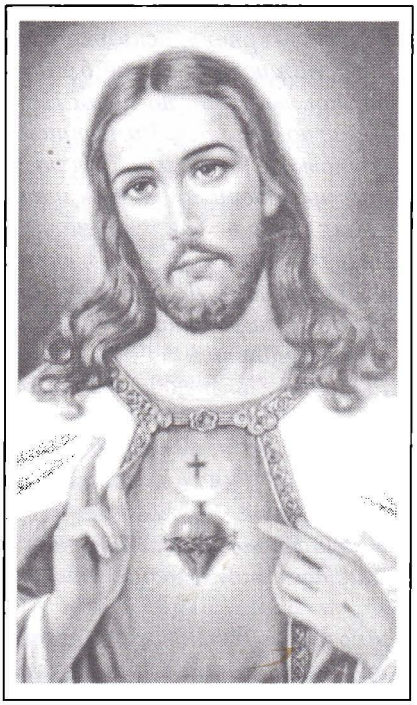

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЛИПЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ПОСЛІДОВНИКИ РІЗНИХ РЕЛІГІЙ ЗАРАДИ СПРАВЕДЛИВОСТІ І МИРУ У СВІТІ ЧИМ РАЗ БІЛЬШЕ СЕБЕ ВЗАЄМНО ШАНУВАЛИ І СПІВПРАЦЮВАЛИ.

Справедливість і мир – це скарби, спільні всім релігіям світу. Як справедливість, так і мир походять від Бога, а злоба диявольська через лихих людей їх понівечує. Навіть нерелігійні спільноти і громадські організації зацікавлені у поширенні справедливості і

миру в світі. Однак, чим далі, тим більше існує несправедливості, зокрема, в країнах так званого третього світу і країнах колишнього Радянського Союзу. Діє навіть така організація, яку заснувала Католицька Церква – це Папська Рада справедливості і миру ("Iustitia et pax"), яка сприяє поширенню прав людини, прав родини, прав дитини, словом справедливості, а також миру між різними релігіями та християнськими конфесіями.

Молімся за поширення миру серед представників всіх релігій та за справедливість в цілому світі.

Місійний: ЩОБ УСІ ТІ, ЯКІ СТРАЖДАЮТЬ ЧЕРЕЗ НЕДУГИ І САМОТНІСТЬ, ЗНОСИЛИ СВОЇ ТЕРПІННЯ РАЗОМ З ХРИСТОМ ЗА НАВЕРНЕННЯ СВІТУ.

Навернення – це основне завдання кожної людини. З того і почав наш Божественний Спаситель свою апостольську діяльність, закликаючи усіх: наверніться і вірте в Євангелію.

Однак, навернення – це нелегкий і дивний процес. Потрібно, щоб хтось допоміг грішній людині усвідомити потребу навернення. Цьому сприяють молитва і переконливе свідчення віри.

Молімся, щоб всі хворі, люди похилого віку, самотні християни були духовно злучені з Христом, який ще більше від них терпів, щоб мужньо з радістю зносили цей нелегкий хрест, свідчили свою віру і жертвували це терпіння за навернення грішників у цілому світі.

Місцевий: ЩОБ ВСІ ХРИСТИЯНИ УКРАЇНИ ОБ'ЄДНАЛИСЬ У ВІРІ І ЛЮБОВІ, ОПИРАЮЧИСЬ НА СКЕЛЮ АПОСТОЛА ПЕТРА.

В цьому місяці відзначаємо празник Верховного апостола Петра, якого Ісус Христос обрав за свого намісника на землі. Петро і сьогодні живе у своєму намісникові – Папі Римському. Їх донині було 264. Сподіваємось, що Святійший Отець Іван Павло II прибуде в наступному році в Україну. Молімся, щоби всі християни України об'єдналися у вірі і взаємній любові під його проводом.

Покровитель на липень – св. Антоній Печерський, 23 (10)

Святий Антоній прийшов на світ близько 983 року в Любечі над Дніпром, в християнській родині. З молодих літ серце юнака бажало молитви. Він прагнув жити лише для Господа, усамітнівшись в печері. Згодом вирушив у далеку Грецію, де у великому монастирі св. Атанасія вчився подвижницькому життю, а опісля став там чeнцем. Він знайшов у скелі над морем печеру, багато там молився, постив, розважав.

За Божим Провидінням св. Антоній знову повернувся на рідні землі, поселився в печері, вів богоугодне життя. Горнулися люди до нього, приходили часто за порадою. І він радо допомагав їм. Згодом почали приходити до нього побожні юнаки, щоб спільно жити

монашим самотнім життям. Св. Антоній мав добре милосердне серце, радо приймав братію, даючи добрі поради, навчаючи їх.

В 1073 році св. Антоній поблагословив підмурівок церкви Успіння Пресвятої Богородиці. Передчуваючи свій кінець життя на землі, скликав всю братію, звернувся з прощальним словом, де сердечно просив дотримуватись Христової заповіді взаємної любові і поблагословив всіх.

Святий Антоній спочив у Господі 1073 року на 90-му році свого подвижницького життя. Після смерті вірні отримували чудесні ласки за його молитвами і заступництвом. Він і тепер не перестає просити в Бога ласк для своєї рідної Батьківщини та її людей.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА СЕРПЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ МОЛОДІ ХРИСТИЯНИ СВІТУ ЗАСВІДЧИЛИ СВОЮ ВІРУ В БОЖЕСТВО ІСУСА ХРИСТА, ЯКИЙ ПРИЙШОВ НА ЦЕЙ СВІТ, ЩОБ ПЕРЕБУВАТИ МІЖ ЛЮДЬМИ.

Молодь усього світу, в тому числі з України, з'їжджається цього місяця до Риму, щоб там спільно відзначити ювілей 2000-ліття християнства. З тієї нагоди відбуватиметься і 15-ий Світовий День молоді.

Молімося, щоб молодь цілого світу скріпилась у вірі в Божество та повсякчасну присутність Ісуса Христа, відважно свідчила свою віру перед ровесниками і всіма невіруючими.

Місійний: ЩОБ ЦЕРКВИ ОКЕАНІЇ ПРОПОВІДУВАЛИ БОЖЕ ЦАРСТВО І ПРОЯВЛЯЛИ СПРАВЖНІЙ МІСІОНЕРСЬКИЙ ДУХ.

На островах біля Австралії є чимало церковних спільнот. Молімся, щоб вірні Католицької Церкви на тому найдальшому континенті, в тому числі і українці, які там живуть, зуміли словом і ділом проповідувати Царство Боже серед аборигенів та й усіх інших жителів тих численних островів.

Місцевий: ЩОБ ВСІ МИ, ХРИСТИЯНИ – ПАЛОМНИКИ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ ПРЯМУВАЛИ ДО "СЯЙВА ТАВОРУ", ТОБТО ДО НЕБА.

Празник Преображення Господнього пригадує нам усім, що наша справжня батьківщина – небо. На цій землі ми лише паломники.

Щоб осягнути кінцеву мету нашої подорожі, необхідно дотримуватись заповідей Божих, церковних, а передусім двох найголов-

ніших заповідей любові. Молімся, щоб християни України чим раз більше думали про небо і не прив'язувались до земних дібр.

Покровитель на серпень – св. Еміліян, ісповідник, 21 (8)

Він був єпископом міста Кизика за правління імператора Лева Вірменина, який противився вшануванню св. образів. Цей святий сміливо визнавав і обороняв почитання св. ікон. За це був вигнаний з Кизика на заслання. Там і завершив своє сподвижницьке життя.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ВЕРЕСЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ВЧЕНІ ЦІЛОГО СВІТУ У ПОШУКАХ ПРАВДИ ЗНАЙШЛИ ШЛЯХ ДО БОГА-ОТЦЯ НЕБЕСНОГО.

Місійний: ЩОБ ВЗАЄМОВІДНОСИНИ МІЖ МУСУЛЬМАНАМИ І ХРИСТИЯНАМИ ВІДЗНАЧАЛИСЯ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯМ І ПОШАНОЮ.

Місцевий: ЩОБ УЧНІ ВСІЄЇ УКРАЇНИ ЗДОБУВАЛИ, ОКРІМ НАУКИ, ЩЕ І ЗНАННЯ СВЯТОЇ ВІРИ.

Покровитель на вересень – св. мч. Корнилій, Сотник, 26(13)

НАМ ПИШУТЬ

СПІЛЬНО СЛАВИЛИ ГОСПОДА

Доброю традицією стало в селищі Новодвірському біля м. Кристинополя відправляти молебні до Богородиці та Серця Христового. Адже тут збудовано капличку Матері Божої і є також хрест, що встановлений на честь річниці незалежності України.

Не були винятком цьогорічні травень і червень. Щоденно, протягом двох цих місяців, проводив тут молебні і читав проповіді бр. Мирон Модний, ЧСВВ.

Приємно, що на молебнях були не тільки дорослі, але і багато дітей. Мови про поділ конфесії не було.

Всі разом щирою молитвою та духовною піснею прославляли Господа Ісуса та Пресвяту Діву Марію.

М. ІВАНЧАК, м. Кристинопіль

"СЛОВО ЖИТТЯ" .

"Коли я немічний, тоді я міцний" (2 Кор 12, 10)

Святий Павло пише, що мав великі видіння : "Знаю чоловіка в Христі, що ...-був узятий до третього неба" (див. 2 Кор 12, 1-4). Але Бог допустив на нього тяжкі випробування. Між іншим одне дошкульне випробування постійно його супроводило і мучило. Правдоподібно, мова йде про якусь недугу, якийсь тілесний недолік, який не лише був нестерпним, але перешкоджав йому при виконанні завдання і весь час нагадував про людську недосконаліть. Тривалий час св.Павло благав Господа, щоб позбавив його цього терпіння, аж поки йому не було об'явлено, що через це випробування, тобто у людській слабкості проявляється могутність Божа: "Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила в немочі показується" (2 Кор. 12, 9). Тому апостол Павло міг сказати:

"Коли я немічний, тоді я міцний".

Наш розум противиться такому твердженню, бо в ньому помічає очевидну суперечність, навіть парадокс. Тим часом воно містить чи не найбільшу правду християнської віри. Ісус нам свідчить цю правду своїм життям і передовсім смертю, коли виконав діло, яке доручив Йому Отець, коли відкупив рід людський, коли переміг гріх, коли помер на хресті знівечений і після того, як скрикнув: "Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?"(див. Мт 27, 46, Мк 15, 34). Ісус став найсильнішим якраз тоді, коли був найслабшим. Міг він створити новий народ Божий лише самим проповідуванням або з допомогою якогось чуда чи надзвичайного вчинку. Але ні, Церква – діло Боже, а в болях, і тільки в болях процвітають діла Божі.

Отож, в слабкості нашій, в досвіді нашого безсилля дається єдина нагода,

щоб відчути силу Христа померлого і воскреслого і щоб могти ствердити з св. Павлом: *"Коли я слабкий, тоді я міцний"*.

Усі ми неодноразово переживаємо хвилини слабкості, малодушності. Часто доводиться переносити нам різнородні болі, протиставлення, прикрі обставини, недуги, смерть близьких, внутрішні спокуси, непорозуміння, крах, невдачі... Щоб бути "співзвучними" з християнством і якщо хочемо жити ним, мусимо вірити, що ті хвилини і обставини є для нас дорогоцінними. Чому? Тому що, хто відчуває нездатність подолати певні випробування, які налягли на душу і тіло, і не може покладатися на власні сили, здатний уповати на Бога. Він (Бог) завдяки тому довір'ю починає діяти. Там, де Він діє, великі речі творить, власне з тієї причини, що з нашої немочі (маленькості) виринають.

Дякуймо Богові за ту свою неміч, тому що через неї даємо місце Богові, який наділяє силою, аби продовжувати "вірити і в безнадійних обставинах" (Рим 4, 18), любити правдиво до кінця. Наведемо такий приклад. Батьки одного хлопця-наркомана намагалися вилікувати його різними способами. Все було марним. Одного дня юнак не повернувся додому. Батьків опанував страх, вони почували вину, неміч і сором. Добрі християни підбадьорили їх словами: "В такому характерному для нашого суспільства явищі слід вбачати обличчя Розп'ятого Христа і віднайти в ньому силу далі вірити і надіятися". І справді, батьки і родичі наркомана перебороли відчуття немочі й поразки. Вони вперше в житті відчули в серці якусь силу ставати солідарними, організували групу родин і почали поборювати наркоманію в такий спосіб: щодня приносили їжу для молоді на площу міста Цюріх – "Плятцшпітц", яка є своєрідним "пеклом наркоманії". Одного дня там вони знайшли і свого сина, вельми блідого і знесиленого. Завдяки допомозі інших родин вдалося започаткувати й успішно дійти до кінця довгим шляхом визволення.

К'яра ЛЮБІХ

НАМ ПИШУТЬ

ДОПОМОГЛА МОЛИТВА

Хочу розповісти про великі ласки, які отримали від Бога за допомогою молитви. Минув рік з того дня, як важке випробування випало на нашу сім'ю. Наш 15-літній син разом ще з п'ятьма іншими дітьми потрапив в автомобільну аварію. Троє дітей потрапило в реанімацію, інші – дуже травмовані. Щодня ми з чоловіком молилися до Матері Божої Непорочного Зачаття, фігура якої є у нашому домі. Ми просили Її заступництва, аби діти оздоровилися. Незабаром це сталося. Діти надалі вчаться.

Хочемо також висловити щиру подяку о. Антонію Масюку, який молився у нашому намірі перед іконою Матері Божої Страждальної у Жовківському храмі отців Василіян. В окремий спосіб хочу висловити щиру подяку за вислухані молитви св. апостолові Юду-Тадею. Разом з старшим сином ми відмовляли дев'ятницю до нього за навернення мого чоловіка, який зловживав алкоголем. Дякую за молитви о. Йосафату, ЧСВВ. Незабаром чоловік почав вести здоровий спосіб життя.

Сердечно дякую за інші ласки, якими Бог постійно наділяє нашу родину.

Марія КОСТЮК, м. Львів

ПРОГРАМА
ЮВІЛЕЙНОГО ВІДПУСТУ У ЖОВКВІ

У Жовківському храмі Пресвятого Серця Христового 8–9 липня відбудуться відпустові святкування, присвячені Великому ювілею 2000 року та з'їзд Апостольства молитви Галичини.

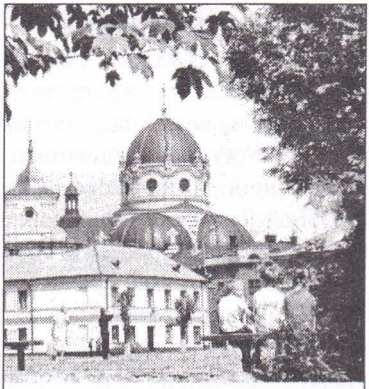

На світлині: вид на василіянський монастир у Жовкві

Програма відпустових святкувань:

8 липня (субота)

10.00 – Відкриття з'їзду Апостольства молитви;

10.30 – Св. Літургія;

13.00 – Перша конференція ("Народний дім");

18.00 – Молебень до Серця Христового;

19.00 – Друга конференція (храм Пресвятого Серця Христового);

21.00 – Велика Вечірня з Литією;

Нічне чування, духовна програма для молоді ("Народний дім").

9 липня, неділя

11.00 – Архиєрейська Свята Літургія (площа міста).

Ласкаво запрошуємо членів Апостольства молитви, вірних Галичини взяти участь в ювілейному відпусті у Жовкві.

УРОЧИСТЕ СВ. ПРИЧАСТЯ У ЖОВКВІ

Сонячний, напрочуд гарний літній ранок. На подвір'ї храму Пресвятого Серця Христового, що у місті Жовкві на Львівщині зібрались святково одягнені хлопчики та дівчатка в довгих білосніжних сукнях. Їх обличчя світилися радістю. З нетерпінням очікували миті, коли вперше приймуть до своїх сердець Євхаристійного Христа.

Старанно готували дітей до Урочистого святого Причастя сестри Служебниці Непорочної Діви Марії – Ореста Боршовська та Антонія Кулик. Сестра Ореста протягом тривалого часу катехизувала учнів 2-В класу Жовківської середньої школи № 1, а сестра Антонія працювала з групою дітей при парафії. Молоді монахині не лише навчали дітей молитов і пісень, але й розказали більше про Ісуса, Святі Тайни, прищеплювали їм любов до Бога і України.

Святу Літургію відслужив о. Рафаїл Стефурак, ЧСВВ і виголосив змістовну проповідь. Під час Служби Божої майже 50 дітей вперше приступили до святого Причастя. Гарно декламували вірші Оля Тарасюк, Богдан і Андрій Калітовські, Юлія Брень, Ірина Рудник та ін. На згадку про це гарне свято о. Рафаїл та сестри Служебниці подарували дітям вервички та пам'ятні образки.

ОБЛЕЧИНИ СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК

Василіянський новіціят в Брюховичах поповнився ще трьома новичками. Облечини відбулись в церкві св. Андрія, що в центрі міста Львова в присутності Протоігумені с. Констанції Сенюк, ЧСВВ, великої кількості монахинь та вірних. Святу Літургію відслужив о. Михайло Лучків, ЧСВВ. Під час Служби Божої о. Михайло здійснив облечини молодих монахинь. Монаші габіти одягнули с. Татяна (Павліна) Жмуд з м. Борщова Тернопільської обл., с. Христофора (Марія) Терненко з с. Боржавське Виноградівського району на Закарпатті, с. Онисима (Ольга) Папка зі Львова.

Для с. Христофори Терненко радість була подвійною, бо "продовжила" монашу родину, наслідуючи приклад брата Дам'яна, ЧСВВ, який навчається тепер у Варшаві.

Потім були теплі вітання. Новооблеченим вручали мечі духовні – вервиці та хрести, як символи нашого спасіння.

На світлині: новооблечені сестри Василіянського Чину у церкві св. Андрія м. Львова.

НАМ ПИШУТЬ

Слава Ісусу Христу!

Хочу скласти сердечну подяку Пресвятому Ісусовому Серцю, Матері Божій Неустанної Помочі за допомогу, а також св. апостолові Юді-Тадею, св. Антонію Падевському, св. Йосифові за заступництво перед Богом.

Мої діточки довго хворіли. Наша родина молилася до Божих угодників за оздоровлення дітей. Зараз вони здорові завдяки опіці святих. Раджу усім читачам молитися до них. Вони вислухають вас і донесуть молитви до Господа Бога.

Надія ЧЕСАК,
с. Тартаків Сокальського р-ну Львівської обл.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В МЕДЕНИЧАХ

Мальовниче селище Меденичі, що на Дрогобиччині, потопає у зелені садів, милує зір ошатністю садиб, різнобарв'ям квітів. З історичних джерел довідуємось, що в давнину селище Меденичі славилось великими пасіками, виробництвом меду. Навіть на колишніх печатках населеного пункту зображали три вулики. Мабуть, назва селища походить саме від того, чим займалися колись жителі села, чим воно славилось.

Великі урочистості нещодавно відбулися в смт. Меденичі, присвячені 2000-літтю Різдва Христового.

Слід сказати, що громада УГКЦ збирається на Богослуження в пристосованому під храм приміщенні (колишній Народний дім "Просвіта"). Парафіянам храму доведеться докласти ще чимало зусиль для його реставрації.

Опівдні, в суботу 3 червня, біля храму чисельно зібрались вірні Меденицького деканату УГКЦ. Урочистою процесією з фанами вітали прибуття Преосвященного владики Самбірсько-Дрогобицької єпархії Кир Юліана Вороновського. В храмі відправлено святкову Вечірню за участю владики та багатьох священиків деканату. Після цього Преосвященний Кир Юліан привітав всіх священиків на чолі з деканом о. Анатолієм Чунисом, а також всі священичі родини з великим ювілеєм 2000-літтям Різдва Христового, подарував їм пам'ятні ікони.

На світлині: під час ювілейних святкувань в Меденицькому деканаті

Змістовні реколекційні науки для вірних, а також для молоді проводив бр. Ігнатій Москалюк, ЧСВВ. В цей же день було відправлено Молебень до Серця Христового.

В нелілю до храму з різних парохій деканату почали прибувати вірні. Линули мелодійні церковні пісні. Прибули на святкування і вірні місцевої римо-католицької парафії на чолі з о. Мареком Дродзіком.

О 12 годині ранку розпочалась Архиєрейська Свята Літургія, яку очолив Преосвященний Кир Юліан Вороновський. Співслужили отець-декан Анатолій Чунис, отець-мітрат Олексій Дем'яновський, о. Зиновій Майкут, о. Петро Кость, о. Олександр Копистинський, о. Мирослав Хом'як, о. Володимир Горін, о. Іван Яворський. Гарно співав під час Служби Божої хор місцевого храму в українських вишиванках.

Багато людей прийняли до своїх сердець Євхаристійного Христа. Вірні несли до своїх домівок духовну радість, мир Божий, благословення для родин. Всі присутні отримали пам'ятні образки. А потім біля храму відбувся великий духовний концерт. Це гарне ювілейне святкування в Меденичах об'єднало не лише вірних цього деканату, але сприяло їх зближенню з вірними інших конфесій.

Ольга КРАК

З РЕЛІГІЙНОГО ЖИТТЯ У ПЕРЕМИШЛЯНАХ

Швидко минув травень місяць, у якому вся природа вбралась у зелений плащ. Спів птахів, запах квітів, розквітлі дерева – усе прославляло Христа. У цю пору насиченим на події було релігійне життя в Перемишлянах.

У великодню пору у місцевому парку відбувався фестиваль гаївок за участю дітей. У наших храмах і каплицях відправлялися маївки, молебні до Матері Божої. Жителі Перемишлян у травневі дні вшановували чудотворну ікону Матері Божої із с. Тучного. Назустріч їй вийшло церковне братство і парафіяни із отцем-деканом Володимиром Петрицею. Діти – в білому одязі, як ангелята. У руках – кошечки, наповнені пелюстками квітів.

До греко-католицької процесії приєдналися парафіяни римо-католицької церкви з о. Петром. Священики обох конфесій відправили молебні у церкві св. Миколая та в костелі св. Петра і Павла.

Щодня протягом тижня церковне братство, парафіяни, о. Володимир Петриця проходили вулицями міста з чудотворною іконою Пресвятої Богородиці. Біля багатьох осель були гарно прикрашені столики, на яких багато квітів, засвічені свічки. Чудовою була погода, коли процесія прибула до каплички на Липовій Алеї. Отець Володимир відправив молебень до Матері Божої.

Незабутнім для багатьох віруючих Перемишлян стане 30 травня 2000 року, бо цього дня біля храму св. Миколая відбулись нічні чування, присвячені Великому ювілею – 2000-літтю Різдва Христового та 10-ій річниці відновлення УГКЦ в м. Перемишлянах.

Євдокія ШЛЮБИК,
член братства Матері Божої Неустанної Помочі

ЧЕРГОВА МІСІЙНА ПОДОРОЖ НА СХІДНУ УКРАЇНУ

Нещодавно редактор "Місіонаря" о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ повернувся з великої місійної подорожі по Східній Україні. Ми попросили його поділитись своїми враженнями від поїздки, роздумами щодо розвитку духовності на цих теренах.

– *Всечесніший отче Йосафате, розкажіть, будь ласка, в яких місійних станицях Ви побували і чи створені там греко-католицькі парохії.*

– Першим пунктом нашого місійного завдання було м. Київ (в цей час Києво-Вишгородська екзархія відзначала ювілей 2000-ліття Різдва Христового). Після цього подорож пролягла у Полтаву. В цьому гарному ще досить україномовному місті, на жаль, ще немає греко-католицької громади. Ми зустріли там дві греко-католицькі родини, які завдяки нашому візиту познайомилися. Хочеться вірити, що це буде зародок української греко-католицької спільноти у Полтаві.

Наступним пунктом місійної подорожі були м. Харків і с. Покотилівка. Про цю останню місійну станицю у Покотилівці ми неодноразово писали на сторінках нашого журналу. Відрадно згадати, що є вже відчутні плоди місійної праці, яка проводиться у василіянській місійній станиці с. Покотилівка. Завдяки жертвенній праці священиків та братів Василіянського Чину значно зросло число вірних і прихожан нашої церкви. Варто відмітити і те, що місцева влада згодилась дати дозвіл на будівництво храму для греко-католицької громади в Покотилівці. Радує, що зросла кількість біблійних гуртків, тобто молитовних зібрань. На них пояснює Святе Письмо о. Онуфрій Репецький, ЧСВВ. В цих молитовних зустрічах беруть участь не лише вірні греко-католицької громади, але й інших конфесій.

– *Як розвивається УГКЦ в інших містах Східної України?*

– Відвідали ми також Дніпропетровськ, де разом з о. Онуфрієм Репецьким, ЧСВВ та о. Юстином Мизкою, ЧСВВ з Херсону завітали до однієї відомої греко-католицької родини і посвятили їм хату, обмінялись думками щодо діяльності греко-католицької спільноти, яку обслуговує отець Василіянин Пахомій Сидор. Він душпастирює також у Дніпродзержинську, де і проживає. З ним є ще два брати.

Ми продовжили нашу місійну подорож через Кіровоград. Там ще немає наших василіянських станиць. Однак з цих теренів є вже перші покликання до монашого стану. Це брат Єронім Воробець, ЧСВВ, який через деякий час завершить студії у Варшаві, і як Бог дасть, буде ієромонахом.

У Вінниці, де успішно діють отці Редемптористи і сестри Служебниці НДМ, не затримались цього разу довго. Наступна наша місійна станиця – м. Бар на Вінниччині. Там вже декілька років плідно працює єромонах, член нашої редакційної колегії о. Мелетій Батіг, ЧСВВ. Тепер в м. Барі ведуться великі реставраційні роботи у будівлі колишньої василіянської колегії, в якій буде гарна греко-католицька церква і монастир отців Василіян. Зараз о. Мелетій відправляє св. Літургії для наших вірних у римо-католицькому костелі.

Дорога нас вела через Хмельницьк, в якому ще немає наших місійних станиць. Переїхавши Збруч, зупинились на хвилинку і зібрались думками: "Госпо-

ди, яке то ще неоране, безмежне поле для праці – Східна Україна". Пригадались нам слова з Євангелії: *"Жнива великі, а робітників мало. Просіть, отже Господа жнив, щоб послав робітників на свої жнива"* (Лк 10,2).

– Дякую за інтерв'ю.

Розмову вела Ольга КРАК

СВЯТІ МІСІЇ НА КОСІВЩИНІ

На світлині: проповідує о. Василь Зінько, ЧСВВ

В селі Лючки Косівського району на Івано-Франківщині, в часі Зелених свят, відбулися св. місії, які провели о. Василь Зінько, ЧСВВ, бр. Йоан Лубів, бр. Йосафат Хаймик, бр. Терентій Цапчук. Місії пройшли дуже добре, хоча були деякі труднощі. Отець Василь голосив Божі правди народові. Люди слухали із сльозами на очах, щиро сповідалися, приймали св. Тайни. Кожного ранку правили Утреню, Службу Божу, отець виголошував науки для людей. Він почергово залишав на науку всіх чоловіків, потім всіх жінок, згодом - молодь від 14 років і старших. Під час почергових наук брати проводили духовні бесіди та ігри з дітьми. Останні були дуже задоволені, полюбили братів, чекали зустрічі з ними з великим нетерпінням. Потім ми мали зустріч з усіма дітьми в клубі, вели розмову, відповідали на питання, співали пісні, молилися. На другий день брати спільно відмовляли вервицю, йдучи селом, виголошували невеличкі науки.

На день закінчення місій п. Дмитро Лубів із синами зробили місійний хрест. За хрестом йшли процесійно, з молитвою на устах до Богородиці (на вервиці). Його несли із піснями і встановили біля школи. Прощання було зі сльозами на очах. Люди говорили про те, що в селі потрібно багато духовної праці та приїзду отців і братів Василіянського Чину. Ми надіємось на Бога, засилаємо Йому свої молитви за добрі і ревні покликання до монашого стану.

Люди дякували за сіяння Божого Слова, за літургійний спів, за вихідця із села Лючки до монастиря бр. Йоана Лубіва. Ми зворушили людей своїм співом і молитвами. Дух Святий справді зійшов і діє на людей.

Учасник місій

25-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА ДВОХ ПРОВІНЦІЙНИХ КОНСУЛЬТОРІВ

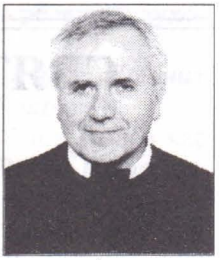

Від імені Провінції Найсвятішого Спасителя сердечно вітаємо високопреподобних отців Йосафата Воротняка,ЧСВВ і Віталія Дудкевича,ЧСВВ з 25-літтям священства і бажаємо щедрого Божого благословення і многих літ у Божій благодаті!

о. Йосафат (Павло) Воротняк, ЧСВВ народився 6 липня 1948 року в с. Брезік (Боснія) в багатодітний родині Андрія і Софії (нині покійних). Після закінчення середньої школи в 1965 р. вступив до Василіянського Чину в м. Кула. В 1966 р. прийняв чернечий габіт, а також монаше ім'я – Йосафат.

Згодом навчався в Римському Папському університеті св. Ансельма. З 1975 по 1978 рр. продовжив студії в Папському східному Інституті в Римі, захистивши ліценціят зі східних церковних наук. 7 квітня 1974 року склав в Римі урочисту монашу професію. 29 червня 1975 року в Римі о. диякон Йосафат Воротняк, ЧСВВ був рукоположений на священика Святійшим Отцем Павлом VI. Після свячень діяльність о. Йосафата була дуже багатогранною. Душпастирював в Югославії (м. Кула), був духовним провідником сестер Василіянок і сестер Служебниць НДМ.

З приїздом в Україну у 1992 році поле діяльності його значно розширилось. Отець Йосафат був соцієм та магістром Крехівського новіціату, згодом – настоятелем монастиря в Кристинополі, головою катехитичної комісії Львівської Архиєпархії УГКЦ. Тепер є Провінційним консультором. Велику плідну працю проводить о. Йосафат, як місіонер і як редактор часопису "Місіонар". Багато працює він в ділянці молодіжного апостоляту, читає лекції у Львівських вузах, провадить Марійську дружину, разом з о. Василем Зіньком – молодіжне Товариство "Містична троянда".

о. Віталій (Володимир Богдан) Дудкевич, ЧСВВ народився у Львові 23 червня 1950 року. Середню і вищу освіту (Львівський держуніверситет ім. І. Франка, факультет іноземних мов) здобув у рідному місті. 14 серпня 1975 року висвячений на священика Кир Володимиром Стернюком, ЧНІ. На облечинах 23 липня 1980 року обрав ім'я Віталій. Професію довічних обітів склав 14 січня 1988 року. Він був серед перших ієромонахів, які вийшли з підпілля. Служив у Теребовлі і Дрогобичі. В 1991-1996 рр. вивчав філософію і моральне богослов'я у Римі. У 1997 році був викладачем у Золочівському домі ЧСВВ. З осені 1997 року проживає у провінційному домі отців Василіян у Львові. Продовжує викладати в Золочеві, провадить постуляційне бюро УГКЦ. З 1999 року є провінційним консультором і керує третім Чином св. Василія Великого.

Протоігумен о. Йосиф БУДАЙ, ЧСВВ

До цих привітань приєднується редакційна колегія "Місіонаря" і бажає отцям-ювілярам плідної праці на духовній ниві!

ІНТРОНІЗАЦІЯ ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

У приміщеннях Місійного згромадження св. Кирила і Методія у Львові, про діяльність якого наші читачі дізнавалися на сторінках "Місіонаря", 8 червня відбулося свято "Інтронізації Ісусового Серця". На нього були запрошені члени "Братства вервиці" зі Львова, які вписані до "Золотої книги" нашого Згромадження. Урочистість розпочалася св. Літургією, яку відслужили о. Всеволод і о. Орест, а науку виголосив о. Антоній Масюк, ЧСВВ. Після цього було відправлено Молебень перед статуєю Ісусового Серця та відновлено посвяту. На завершення виступив голова місійного Згромадження св. Кирила і Методія п. Йозеф Марія де Вольф, який подякував духовенству та усім присутнім за участь у святі і спільній молитві.

Це було перше зібрання такого роду. Члени Згромадження і надалі планують проводити їх, щоб молитися за об'єднання Церков і за навернення Росії.

У СЕЛІ МАЦОШИНІ НА МІСІЯХ

У селі Мацошин Жовківського району на Львівщині діє аж п'ять конфесій, серед яких і греко-католицька.

Парох УГКЦ цього села Іван Букартик подбав за проведення св. місій в останні три дні травня цього року. Жителі неодноразово висловлювали бажання почути Божу науку з уст отця-місіонера Василіянського Чину.

У місійні дні відправлялися св. Літургії, молебні до Матері Божої, парафіяни приступали до св. Тайн сповіді і Причастя. Місіонер о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ голосив науки про значення медалика "Непорочне Зачаття" з зображенням Матері Божої у Люрді. Жертвенно трудилися на місіях отці Василіяни Дам'ян Кіча (Словаччина), Никифор Донченко і брат Анастазій Смерека, ЧСВВ.

На світлині: у церкві с. Мацошин слово має п. Йозеф Марія де Вольф

На закінчення місій слово мав голова місійного Згромадження св. Кирила і Методія п. Йозеф Марія де Вольф. Він висловив сподівання, що місії дадуть добрі плоди і жителі села дійдуть до конфесійного порозуміння. Їм було роздано медалики і буклети про його історію.

Леся ШТИКАЛО,
Місійне Згромадження св. Кирила і Методія (Львів)

ЮВІЛЕЙНЕ ТОРЖЕСТВО В РАВІ-РУСЬКІЙ

В прикордонному місті Рава-Руська, що на Львівщині, діє гарно відновлений костел св. Йосифа. Приваблюють чудові розписи храму, різнокольорові вітражі, де зображено Пресвяту Богородиця з Дитятком та святого Йосифа. За часів радянської влади костел, як і більшість храмів в Україні, застосовувався, як склад, був дуже знищений. Коли за Божим Провидінням костел був повернений римокатолицькій парафії, то розпочались тут реставраційні роботи. А місцеві жителі повернули до храму окремі статуї святих та інші сакральні цінності, які переховували впродовж багатьох років. І знову сяє храм у всій красі і величі.

Настоятелем храму тепер є о. Роджер Мулярчик, Францішканин. Завдяки жертвенній праці о. Роджера зростає екуменізм з вірними греко-католицьких храмів та інших конфесій, часто проводяться спільні Богослуження, спільно молитвами і піснями прославляють Господа. Велика праця проводиться тут з молоддю. Отець Роджер складає багато духовних пісень для молоді і дітей. Ці пісні радо виконують юні хористи на парафіях.

На видному місті в костелі розміщені зображення покровителів міста – с. Юлії Родзинської, Домініканки і о. Нарциса Турхана, Францішканина, яких Папа Іван Павло II проголосив нещодавно блаженними в числі 108 мучеників з часів Другої світової війни. Вони жили у цьому місті і загинули мученицькою смертю за віру.

На празник Зіслання Св. Духа відбулась тут ще одна радісна подія – подячна Свята Літургія з нагоди 45-ліття священства о. Броніслава Лабуди з Польщі. З Равою-Руською в о. Броніслава пов'язані наймиліші серцю спогади. Адже тут, на цій українській землі, він народився 2 вересня 1928 року. Тут пройшло його дитинство і юнацькі роки.

– *З костелом у м. Раві-Руській,* – говорить о. Броніслав, – *пов'язані пам'ятні події у моєму житті. Тут мене охрестили, тут приймав перше Святе Причастя. У квітні 1944 р. родина змушена була виїхати з України в Польщу. Після закінчення гімназії поступив у Вищу духовну семінарію Опольської єпархії, 19 червня 1955 року був висвячений на священика. Душпастирював на різних теренах Польщі. А тепер дякую Богу за те, що знову приїхав на рідну землю, у старовинне прикордонне містечко Раву-Руську, щоб відслужити подячну Святу Літургію з нагоди ювілею 25-ліття священства.*

Гарно співав під час Літургії дитячий хор костелу св. Йосифа. Після закінчення Служби Божої були теплі вітання дітей, квіти. Всі присутні отримали пам'ятні образки.

Надовго збережуть равчани згадку про хвилюючу зустріч з їхнім земляком – ювілятом о. Броніславом Лабудою.

о. Василь ПАВЕЛКО,
настоятель костелу м. Жовкви

У МАЛОМУ БЕРЕЗНОМУ НА ВІДПУСТІ

Відзначення Великого ювілею у василіянського монастирі в Малому Березному на Закарпатті припало на Зелені свята. На відпуст до чернечої обителі прибули тисячі вірників із близьких і найвіддаленіших парафій Мукачівської греко-католицької єпархії, а також прочани з Галичини.

"З перенесенням до монастирської церкви чудотворної ікони Матері Божої число прочан зростає, – сказав ігумен монастиря отець Павло Райчинець. – Цю чудотворну ікону в 1926 році Папа Римський подарував вірникам Мукачівської греко-католицької єпархії. Збережений образ став свідком страждань і переслідувань закарпатців за батьківську віру і вірність Апостольському Престолу".

Так, гуцули з Рахівського району розповіли, що вони йшли пішки і добиралися різним транспортом півтори доби. Помолившись перед іконою Пречистої, подалися вклонитися могилам ченців-Василіян.

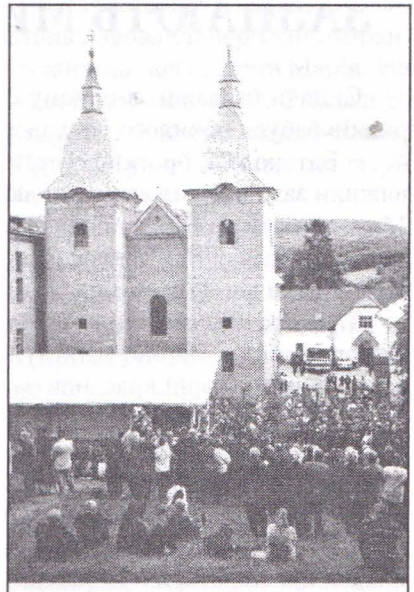

На світлині: вид на Бороняв-ський василіянський монастир

Суботнього вечора замерехтіла вогниками свічок сусідня гора Ділок. Шляхом Хресної дороги прочани разом з монахами Василіянами і єпархіяльними священиками розважали всі 15 таїнств Вервиці. Потім було посвячено воду і продовжено відправи у храмі. А на монастирському подвір'ї розпочалися музичні духовні виступи, що тривали аж до світанку. Свою програму показали учасники хору "Діти світла" при Малоберезнянському монастирі. Співали їх однолітки-словаки з римо-католицької парафії у Великому Березному, члени Марійської дружини з львівської василіянської церкви св. Онуфрія, брати-новики з Крехівської і Малоберезнянської василіянських обителей.

Побожним співом наповнилася Ужанська долина в празник Зіслання Святого Духа. Зранку стали процесійно підходити групи парафіян, попереду яких з хрестом і хоругвами – павісами йшли діти. Тієї ж неділі мали храмове свято римокатолики районного центру – Великого Березного. Вони також разом з монахинями сестрами-францішканками долучилися до святкувань греко-католиків. Отці Василіяни посвятили збудовані на Хресній дорозі каплички. Архиєрейську Святу Літургію очолив єпископ-помічник Мукачівської греко-католицької єпархії владика Іван Маргітич. Проповідь виголосив отець-мітрат Ярослав Будуйкевич, декан богословського факультету Івано-Франківського теологічно-катехитичного духовного Інституту. У празник Зіслання Святого Духа Чин Святого Василія Великого поповнився ще трьома братами. Під час облечин Сергій Сичкун, який родом з селища міського типу Міжгір'я на Закарпатті, прийняв монаше ім'я Йосафат. Василь Марунчак зі Самбірського району Львівської області прийняв чернече ім'я Клавдій. Монаше ім'я Мартин взяв собі Микола Юрійчук із Коломийського району Івано-Франківської області.

Кость ЧАВАГА

"БЛАЖЕННІ МИЛОСЕРДНІ, БО ВОНИ ЗАЗНАЮТЬ МИЛОСЕРДЯ" (МТ 5,7)

Сидячи на лавці, в одному селі на Вінничині, розповідала авторові цих рядків бабуся похилого віку зворушливу історію свого життя.

– Батько мій, братик і сестричка повмирали під час голодомору. Мама і я вижили завдяки милосердним людям з міста. Прийшли німці, я вже підросла. Мене вивезли до Німеччини на роботу. Працювала я з одною дівчиною, Марійка називалась, з-під Карпат. Скоро я до неї звикла і ми були, як рідні сестри. Працювали ми в одного бауера по господарству.

Та скоро війна закінчилась і ми повертались додому. Пам'ятаю, як проїжджали Карпати. Вагони витягнулись змійкою, обминали схили гір, залишаючи за собою неповторні краєвиди чарівних Карпат.

– Галино, ось поглянь... Це наші гори-Карпати. Дивись, які смерічки до самої річки розрослися. Їдемо до нас спочатку, а потім поїдеш до свого дому.

– Ні! Мене мати жде. Я вже її повідомила, що скоро повернуся додому.

– В неділю підемо до церкви. В нас дуже гарна церква, як писанка. Всі люди будуть нас про все розпитувати, а після обіду підемо на полонину. Подивишся, які наші гори прекрасні.

– А хіба наше Поділля не прекрасне? Маріє, вся Україна є прекрасна. Я буду приїжджати в гості до тебе, а ти до мене.

Марійка сказала:

– Якщо в тебе буде якесь горе, то приїжджай до мене, а якщо буде мені важко, я приїду до тебе.

Коли я повернулась додому, моя мама дуже зраділа. Я їй розказувала про добру подругу з Карпат – Марійку. Я завжди згадувала її і навіть листи писала та відповіді не було. Мені здавалось, що вона про мене забула. А десь через рік у нас знову почався голод. Моя мама захворіла. Я дуже переживала і молилась, щоб вона не померла. А коли їй полегшало, то кажу:

– Мамо, багато людей їде на Західну Україну за хлібом, а що, як я поїду до своєї Марійки?

Мати втерла сльозу і поблагословила на дорогу: "Їдь".

На другий день я попрощалась з своєю матір'ю і поїхала в далеку дорогу. Грошей не мала. Добиралась трохи пішки, трохи поїздом. Врешті дісталась до міста Галича. Там на залізничній станції залізла в товарний поїзд, примостилась на виступі між вагонами. Надворі було літо, немилосердно пекло сонце. Я відчувала, як терпнуть руки. На очах виступили сльози, а в голові майнуло благання: "Пресвята Богородице, спаси мене". Поїзд продовжував свій шлях. Згадую все своє життя: дитинство, голод, померлого батька, війну, німецьких господарів, Марійку і маму. Глянула вниз і страх охопив мене. Залізні рейки, колеса... Ось-ось упаду.

– Боже... Мати Божа... – кричу. Вже не бачу ні дерев, ні хат, які пропliва-

ли перед очима. Падаю вниз. Поїзд зупинився. Стомившись, я вилізла через рейки на траву.

– Боже, який Ти добрий! Я живу. Дякую тобі, Господи! – обтираю сльози. Довідалася, що я знаходжуся неподалік м. Станіславова (тепер Івано-Франківськ). Звідси пряма дорога вела до села, де проживала моя подруга Марія. На другий день я вже була вдома у Шинкаручки (так її там називали). Скільки-то радості було. Коли розповідала про свою пригоду, то ми обидві розплакались. А старенька мати і собі плаче, потім каже:"Іди завтра до церкви, подякуй Богові і Матері Божій".

Ми пішли до церкви. Там нас зустрів старенький священик. Через місяць він вінчав Марію з Василем, тутешнім хлопцем, а я була дружкою. Запросила Марійка на весілля і мою маму, щоб вона не залишалася вдома самотньою. Побули ми там до кінця літа. Повертались додому з двома мішками зерна.

Через деякий час Марійка зі своєю матір'ю приїжджала до нас на буряки, щоб трохи заробити. І тепер, хоч ми вже постаріли, не забуваємо одна одну, листуємось.

Добре ви казали, отче, що блаженні милосердні, бо зазнають милосердя.

Марія з мамою справді були милосердні, допомогли в тяжку годину – у період голоду – людям зі Сходу України. Хай не лише лихо, але, передовсім, християнське милосердя поєднають схід і захід України. Дай Боже, щоб ми об'єдналися і в одній вірі під проводом Христового намісника на землі – Папи Римського, щоб стали дійсністю слова церковної пісні: "захід з сходом в єдності співали пісню вдячності".

о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

НАМ ПИШУТЬ

АПОСТОЛЬСТВО МОЛИТВИ У С. ПІДЛУЖЖЯ

Осередок Апостольства молитви с. Підлужжя відзначив нещодавно п'яту річницю з дня заснування. Після Божественної Літургії, на якій всі члени та кандидати спільно приступили до св. Причастя, був відправлений Молебень до Пресвятого Серця Ісусового. Після цього відбулася посвята кандидатів у члени Апостольства молитви. Посвяту та віднову членів провів Володимир Палчинський, ігумен монастиря отців Василіян м. Івано-Франківська.

Підготував це торжество парох о. Роман Карпів. Членами молитовного осередку є здебільшого молодь. Члени спільноти запровадили Велику Обітницю до Серця Христового, перед Божественною Літургією відмовляють вервицю у різних намірах парохії. Ми засилаємо молитви та подяки Господеві за Його любов, милосердя, ласку та благословення, яке єднає нас у єдину християнську спільноту.

Ліліана НЕСТЕРЕНКО,
член Апостольства молитви

ОДИН ДЕНЬ СВЯЩЕНИКА

До нашої редакції завітав ***о. Василь Зінько, ЧСВВ****, колишній редактор "Місіонаря". Знаємо його як невтомного місіонера. Ми попросили розповісти про те, як проходить один з його робочих днів. Він погодився на розмову.*

– Ось розповім вам про вчорашній день. Він був дуже погожим, але багатим для мене на різні події.

– З чого він розпочався?

– Зранку відвідав новіціят сестер Йосифіток на Збоїщах у Львові. Тут відслужив Святу Літургію, разом з монахинями співав гомілію на тему маївки. Після сніданку відбулася невелика конференція про жінок-мироносиць, адже того дня Церква вшановувала їх, наголосив на гідності духовного материнства, бо монахині не мають тілесних дітей, але багато духовних синів і дочок. Також зазначив про великий ряд святих жінок, відомих в історії Церкви – св. Макрина, св. Схоластика, св. Моніка, св. Клара та інші.

– Чи Ви перебували у монастирі цілий день?

– Ні, пополудні вже вертався тролейбусом до василіянської обителі. Під залізничним мостом зав'язалася розмова з одним супутником, який разом їхав у транспорті зі мною. Він сказав: "Переживаю важку скруту в родині, багато проблем і не знаю, як це все поладнати. Я начитався таких філософів як Шопенгауер, Ніцше та Гегель і не вірю в позагробне життя". Відповів йому: "Добродію, завжди пригадуйте Ісусові слова: "Щасливі ті, що слухають Слово Боже і його виконують". Але чоловік і слухати такого не хотів та й пішов собі. Ось тобі і філософія...

– Ісуса не всі слухали, та й Вам, як священику, не все вдається. Можливо, того дня ви когось скерували все-таки на добру дорогу?

– Після обіду вирушив до дитячої офтальмологічної клініки в одній справі неподалік церкви св. Андрія. По дорозі зустрів одного чоловіка, який попросив п'ять хвилин для розмови. Він хотів охреститися, бо відчуває потребу у Божій ласці. Порадив йому, аби вивчив молитви, правди нашої віри та щоб прийшов на розмову до священика і труднощів не матиме.

– Ви служите Вечірню, сповідаєте і причащаєте. Чи на закінчення цього дня ще щось вдалося Вам зробити?

– Так, після Служби Божої зустрів п. Галю з організації "Родина", яка діє при церкві св. Анни у Львові і намагається зорганізувати літній відпочинок для дітей з бідних родин. Я пообіцяв їй посприяти у даній справі.

Ось таким плідним і насиченим був робочий день священика. Це засвідчує про те, що хто хоче працювати на духовній ниві, то буде мати праці вдосталь.

Розмову вів Ігор СКЛЕНАР

ПАЛОМНИЦТВО СВЯТИНЯМИ РИМА

На світлині: група студентів з України біля базиліки Санта Марія Маджоре в Римі

У вічному місті Римі нині навчається чимало студентів і семінаристів з України. Студенти Папського Салезіянського університету та інших університетів Рима нещодавно зробили захоплююче паломництво базиліками і церквами Рима, приурочене великому ювілею – 2000 літтю Різдва Христового. Вони побували в найбільших святинях Рима: базиліці св. Петра, базиліці св. Павла поза мурами, базиліці св. Івана на Латерані, базиліці Санта-Марія Маджоре та ін. Паломники в кожній базиліці пройшли через Святі двері, відмовили відпустові молитви, більше познайомились з духовною спадщиною Рима.

Одним з найбільших навчальних закладів Рима є Папський Салезіянський університет. Там навчається майже 1800 студентів з різних країн світу, зокрема з України. В університеті діє сім факультетів: філософський, теологічний, виховничих наук, засобів масової інформації, класичної і християнської літератури та ін. Викладання предметів здійснюється італійською мовою. Студенти мають можливість отримати глибокі знання з певних наук, а також захистити бакалаврат, ліценціат або докторат. Згодом висококваліфіковані спеціалісти, духовні особи повернуться в Україну, де на них чекає широке поле діяльності.

о. Мартин ХАБУРСЬКИЙ, ЧСВВ

ЮВІЛЕЙНИЙ ВІДПУСТ НА СВЯТО СВ.ОНУФРІЯ

24-25 червня гідно відзначили храмове свято і ювілей 2000-ліття у василіянському монастирі св.Онуфрія (Львів). Богослуження розпочалися ввечері 24 червня і тривали до наступного дня. Проливний дощ не завадив проведенню святових заходів. Кульмінацією відпусту стала Служба Божа неподалік джерела на Високому Замку. У св. Літургії взяло участь кілька тисяч вірних. Її відслужив Протоігумен о.Йосиф Будай, ЧСВВ у співслужінні з багатьма священиками. Пополудні різні молодіжні товариства виступили з концертом духовних пісень. Згодом був відслужений Молебень до Матері Божої.

СТЕЖИНКА ДО ХРИСТОВОГО СЕРЦЯ

Травневої ночі над гірським бойківським селом пронеслася буря, проте цього разу стихія не наробила лиха. Тільки зірвала бляху над шкільним піддашшям, де мав комірчину сторож Корнелій. Люди недолюблювали похмурого інваліда й прозивали його Ястребком. Переповідали, що одне око той втратив під час облави на партизанів. Аж тепер усі дізналися, чому Корнелій нікого не впускав до середини. Випереджаючи дорослих, хлопчаки швидко проникли через отвір в даху й заповзялися викидати надвір червоні прапори, портрети усіляких комуністичних вождів, навіть надщерблений бюст Сталіна витягнули.

– Щось є під підлогою, – загомоніли хлопці. – Може, якийсь скарб? Підваживши ковані двері, до комірчини з цікавістю втиснулися чоловіки. З-під зогнилих дощок стирчали присипані сміттям почорнілі бруски і гострі кінці зіржавілих металевих предметів.

– Схоже на старі інструменти, – пробували здогадатися присутні. – Ось молоток, цвяхи...

– Та це ж той самісінький хрест, що стояв перед школою! – скрикнула баба Марія і просльозилася. – Там ще був образ Ісуса Христа з Серцем, оповитим терням.

– Тому-то Корнелій так нині мучиться в шпиталі, – мовили старші жінки, а декотрі з обурених не стрималися від прокльонів.

– Краще попросимо священика, аби посповідав грішника, – сказала баба Марія. – Бо не тільки Корнелій, а й все наше село завинило перед Христовим Серцем.

Літні бойки пригадали страшні негаразди, які колись переслідували їхню округу. Тоді парох запросив місіонерів з Лаврівського монастиря. Отці Василіяни висповідали всіх від малого до найстаршого, після чого громаду поручили опіці Пресвятого Христового Серця. А на згадку поставили хрест з образом Ісуса Христа і табличку з такими словами: "Оспівуємо Твої страждання, Владико Христе, хрест, копіє і тростину, губку і цвяхи, бичування і вінець з терня, оплювання і насмішки, що їх Ти добровільно перетерпів".

Побачивши, як знаходять порятунок в побожному житті місцеві люди, приходили сюди молитися також горяни із навколишніх сіл і містечок. Особливо численно сходилися в червні, висловлюючи своє велике почитання Христового Серця. Поволі стали зникати незгоди й пороки, множилася приязнь і повага в родинах, батьки тішилися з поведінки своїх діточок. Але восени 1939 року з'явилися в Західній Україні безбожні московські наїзники. Митрополит Андрей Шептицький скликав Архиєпархіальний Собор, який своїм рішенням від 20 грудня 1940 року посвятив цілу Львівську Архиєпархію Христовому Серцю. Тому комуністи та їх посіпаки так нещадно знищували усі зображення Христового Серця і жорстоко переслідували вірних за Його почитання.

– Йой, скільки в нашому селі пияків, – забідкалися жінки. – Божий храм оминають, свої достатки пропивають і здоров'я марнують.

– І діти слухатися не хочуть: лихословлять, всі ліхтарі розбили, лавки на автобусній зупинці поламали.

Зійшлися на тому, що треба відновити хрест і ще раз відродити у селі почитання Христового Серця. Попередньо вирішили здійснити прощу до василіянського монастиря в Жовкві. Охочих набрався повен автобус. На центральному майдані старовинного міста зібралися тисячі прочан, які прагнули посвятити себе і свої родини Пресвятому Христовому Серцю. Побачивши в процесії Митрополита УГКЦ Івана Мартиняка з Перемишля, бойки ще більше захвилювалися.

– Та це ж наш земляк, в сусідньому Спасі народився.

– Може запросимо владику до нашого села?

– Обов'язково, зважимося на це, коли запанує в нашій парафії культ Христового Серця, – сказав парох.

А тим часом перед новеньким образом в руках діточок зупинився сам Високопреосвященний владика Кир Іван і щедро покропив прочан свяченою водицею...

Кость ЧАВАГА

ДЕСЯТИЛІТТЯ "ХЕРУВИМІВ"

Читачі нашого часопису мали нагоду ознайомитися з діяльністю дитячого хору "Херувими", який діє при василіянській церкві св. Онуфрія вже десять років. За цей період юні хористи під проводом диригента Олега Жука пропагували духовно-музичну культуру не тільки в Україні, але й поза її межами. Їх виступи звучали у Польщі, Австрії, Франції, Німеччині та інших країнах.

Нещодавно "Херувими" відзначили свій десятилітній ювілей. 4 червня у Будинку органної музики (Львів) хор виконав твір німецького композитора Райнбергера "Меса" і заслужив численні глядацькі оплески. Центральною частиною святкувань цього ювілею став недільний спекотний день, 5 червня, коли до церкви Пресвятої Євхаристії (УГКЦ) на хоровий концерт "Херувимів" завітали їхні шанувальники – отці Василіяни (Протоігумен о. Йосиф Будай, ЧСВВ, о. Василь Мендрунь, ЧСВВ, о. Дам'ян Кіча, ЧСВВ зі Словаччини та інші), львівська інтелігенція, вірні.

Вступне слово виголосив голова Патріаршої комісії у справах молоді о. Йосиф Мілян, єромонах Студійського Уставу. Він наголосив на тому, що протягом десятилітньої праці на музичній ниві відповідною назвою для хору залишаються "Херувими". Опісля діти під диригуванням Олега Жука виконали ряд музичних творів на слова Є. Азієва, А. Львова, А. Веделя, М. Дацка, К. Толстякова, Д. Бортнянського, Т. Шевченка, Л. Українки та ін. Окрім цього діти декламували вірші їхнього першого духовного наставника о. В. Мендруня, ЧСВВ. Цього ж дня "Херувими" заслужили ще більші оплески присутніх. Вони і надалі мають намір пропагувати нашу багату музичну культуру, очікуючи на запрошення від релігійних спільнот не лише в Україні, але й за її межами.

ОСТАННІ ПЕРЕДВОЄННІ НОВОЄРЕЇ ЧСВВ

Так сталося, що автор цих рядків у Львові біля Домініканського костелу, де торгують старими книжками, придбав стару фотографію. На ній шестеро молодих священиків стоять в один ряд.

З надпису на звороті світлини довідуємося, що "другий справа – Роман Йосип Василювич, священик з Олюча з с. Беско, помер і похований в Самборі, бо був переселений". Олюч, – це, напевно, Улюч, де свого часу був монастир отців Василіян, а Беско, – це село Боско там же на Лемківщині.

Над цим написом є другий, писаний по-українськи, але латинськими буквами. Він, як випливає з його змісту, належить сестрі покійного: "mij brat z prawoho boku stoit druhij wit kraju tam na spodi pidpysanyj prosto neho". І дійсно, на світлині внизу, на білому полі написано: "(brat)".

В "Списку невоз'єднаних священиків, членів бувших уніатських монаших органів..." за 1964 р. ім'я Йосифа Романа стоїть на першому місці: "1) Роман Йосиф Васильович, 1912 р. народження, василіянин, переселенець з Лемківщини. Після повороту з заключення, прибув у Самбір, проживає по вул. Повторній, працює бухгалтером Лісоскладу, тайком у дома відправляє богослуження без присутності віруючих, публічно не проявляє уніатської діяльності, відвідує місцевий костьол". (*Державний архів Львівської області.*

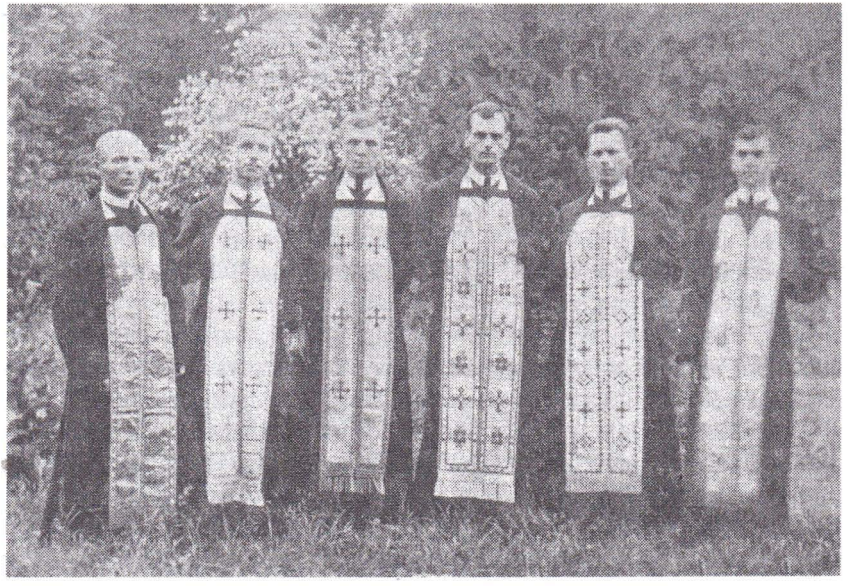

На світлині: зліва направо – отці Василіяни Сотер Юник, Юстин Роман, Петро Гураль, Єронім Яремчук, Еміліян Тимочко, Софроній Горинь

– Ф. Р – 1332. – Оп. 1. – Спр. 35. – Арк. 21). Як виявилось, інформація працівників Управління в справах релігій по Львівській області, які склали цей список, стосовно о. Йосифа Романа, є не цілком правдивою.

Допоміг у цьому переконатись один з найстарших за віком отців Василіян о. Дам'ян Богун. Незважаючи на свій 90-літній вік, він має чудову пам'ять. Отже, о. Юстин Йосиф Роман, який проживав у Самборі, займався активною душпастирською працею в підпіллі, виїжджаючи звідти в різні села Галичини. Помер вже в період виходу УГКЦ з підпілля. На основі василіянських шематизмів о. Дам'ян Богун склав короткі біографічні довідки на представлених на світлині священиків ЧСВВ.

Ось вони (на світлині – зліва направо):

1. *о. Сотер Йосиф Юник.* Народився 2 лютого 1912 р. До Чину СВВ вступив 17 вересня 1929 р. Професію довічних обітів склав 12 лютого 1935 р. Висвячений на священика 10 червня 1939 р. Помер у м. Вергевілі (Канада).

2. *о. Юстин Йосиф Роман.* Народився 2 лютого 1912 р. До Василіянського Чину вступив 22 серпня 1929 р. Професію довічних обітів склав 12 лютого 1935 р. Висвячений на священика 10 червня 1939 р. Помер 11 листопада 1981 р. у лікарні в Дрогобичі. Похоронений в Самборі, де проживав.

3. *о. Петро Павло Гураль.* Народився 15 липня 1911 р. До Василіянського Чину вступив 22 серпня 1929 р. Професію довічних обітів склав 21 травня 1936 р. Рукоположений у священики 10 червня 1939 р. Про його подальший життєвий шлях відомостей не маємо.

4. *о. Єронім Максим Яремчук.* Народився 20 листопада 1909 р. До Чину св. Василія Великого вступив 11 грудня 1931 року. Професію довічних обітів склав 3 травня 1937 р. Висвячений на священика 10 червня 1939 р. Помер 25 жовтня 1942 р. в Мюнхені (Німеччина).

5. *о. Еміліян Константин Тимочко.* Народився 17 червня 1907 р. До Василіянського Чину вступив 13 грудня 1930 р. Професію довічних обітів склав 1 липня 1938 р. Висвячений на священика 10 червня 1939 р. Про подальше життя нічого невідомо.

6. *о. Софроній Стефан Горинь.* Народився 27 грудня 1910 р. До Василіянського Чину вступив 21 вересня 1939 р. Професію довічних обітів склав 14 січня 1936 р. Висвячений на священика 10 червня 1939 р. Помер 24 липня 1953 р. Похований на Янівському цвинтарі у Львові.

Як відмітив о. Д. Богун, ЧСВВ, світлина була зроблена 10 червня 1939 р., в день висвячення на священиків цих монахів. Найвірогідніше місце – василіянський монастир у Лаврові.

Орест ДЗЮБАН

РУХУ ТВЕРЕЗОСТІ У ЛЬВОВІ – ШІСТЬ РОКІВ

Рух анонімних алкоголіків (А-А) є спілкою мужчин і жінок, які взаємно діляться своїм досвідом, силою і надією, щоб розв'язати свою спільну проблему і допомагати іншим позбутися залежності від алкоголю. Єдиною умовою членства є бажання позбутися цієї страшної хвороби. В А-А не існує ніяких внесків. Організація функціонує за рахунок власних доброчинних пожертв. Спілка не пов'язана з жодною конфесією, сектою, партією, тощо. Рух А-А не вступає в жодну публічну полеміку, не бере участі ні в яких суперечках. Нашою найважливішою метою є вести тверезий спосіб життя та допомагати іншим алкоголікам оздоровитися.

Алкоголізм, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, є невиліковною хворобою. Практично не існує таких ліків чи інших методів у медицині, які змогли б зробити алкоголіка здоровою людиною і він потім міг би вживати спиртні напої помірно.

Представники Міжнародного Руху анонімних алкоголіків авторитетно заявляють і стверджують, що не існує такої сильної волі, яка дозволила б людині без сторонньої допомоги здобути перемогу над алкоголем.

Рух А-А – це шанс почати нове життя, але тільки після того, як людина вирішила не пити, але не може сама з цим впоратись. Ввійшовши в цей рух, можна опановувати свої бажання і відчуття без алкоголю. Усе це потребує духовної програми "12 кроків А-А" і праці психологів та психотерапевтів.

Анонімність – це засада функціонування цього Руху, тому усіх бажаючих не реєструють.

В Україні рух тверезості діє 11 років у Києві, Одесі і Луцьку.

Ми переконані, що алкоголізм – це сімейна хвороба. Від надмірного пиття одної людини страждають в родині усі – дорослі і діти. Тому у всьому світі діють групи допомоги родинам алкоголіків: Ал-Анон (співпереживання), товариство родичів і друзів алкоголіків; Ал-Атін – товариство дітей алкоголіків і ДДА – дорослі діти алкоголіків, які нерідко страждають від батьківської поведінки.

Нині у Львові діє біля десяти груп допомоги алкоголікам і їхнім родинам. Велику допомогу рух А-А у Львові отримує від духовенства, яке надає приміщення при своїх парафіях для проведення мітингів (зборів) А-А і Ал-Анон. Священики та владики благословляють нашу роботу і поширюють інформацію про діяльність Руху А-А. Це, зокрема, єпископ-помічник глави УГКЦ Любомир Гузар, о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ, о. Олег Сухінський і о. Володимир Пенцак (храм Всіх Святих українського народу, м. Львів),

о. Орест Фредина (храм Різдва Пресвятої Богородиці у Львові, УГКЦ); римо-католицькі священики о. Владислав Лизун (костел св. Антонія, м. Львів), о. Кшиштоф Козьол (костел Вознесіння Пресвятої Богородиці у Винниках) та інші.

27-28 травня відбулася конференція товариства анонімних алкоголіків, присвячена 6-ій річниці утворення цього руху тверезості у Львові. Привітати учасників цього заходу приїхали майже 200 тверезих алкоголіків із різних міст України та з-за кордону. Були гості з Одеси, Києва, Луцька, Полтави, Житомира, Петрозаводська (Росія) і з Варшави (Польща).

Відкритий мітинг анонімних алкоголіків почався із молитви про душевних спокій, яка звучала на різних мовах. Поляки поділилися своїм багаторічним досвідом, адже їхній Рух А-А існує 20 років. Вони сказали, що програма єдина за змістом і немає значення, в якій країні проживає алкоголік.

Гості вищезгаданих українських міст висловлювали задоволення з приводу того, що можуть взяти участь у конференції. Також того дня серед її учасників було поширено духовну літературу видавництва "Свічадо", видання Інституту родини з Львівської богословської академії та книги, які привезли члени руху А-А з Києва. Вони стануть необхідними для діяльності нашої організації.

У неділю відбулися виїздні мітинги. У Винниках, у костелі Вознесіння Пресвятої Богородиці парох Кшиштоф Козьол відправив Божественну Літургію за присутніх та за всіх алкоголіків, які прагнуть оздоровитися, і за тих, хто ще страждає від цієї страшної недуги. У проповіді о. Кшиштоф наголосив, що Рух А-А є своєрідним засобом, з допомогою якого Бог діє благодатно на усіх залежних від алкоголю.

Усі, хто зацікавився Рухом А-А і мають намір позбутися алкоголізму, просимо звертатися за нижчевказаними адресами.

Групи А-А у Львові:

1. вул. Кульпарківська, 160 (громадський центр взаємодопомоги "Дорога") – понеділок, середа, п'ятниця з 18.30 год. (включаючи наркоманів), відкритий мітинг для всіх охочих – останньої середи кожного місяця;

2. пл. Соборна, василіянська церква св. Андрія (приміщення бібліотеки) – щосуботи з 18.00 (включаючи наркоманів), відкритий мітинг – останньої суботи щомісяця о 18.00;

3. Церква Різдва Пресвятої Богородиці на Сихові (напроти кінотеатру ім. О. Довженка) – понеділок, п'ятниця о 18.30 год. (службове приміщення церкви, 2 поверх), відкритий мітинг – останньої п'ятниці щомісяця.

Групи А-А в околицях Львова:

смт. Винники, костел Вознесіння Пресвятої Богородиці – неді-

ля о 15.00 (захристія), відкритий мітинг – першої неділі щомісяця о 15.00.

***Групи Ал-Анон у Львові** (для членів родин і близьких алкоголіків та наркоманів):*

1. Площа Соборна, василіянська церква св. Андрія (приміщення бібліотеки церкви) – неділя о 18.00, відкритий мітинг для всіх бажаючих – останньої неділі щомісяця о 18.00;

2. вул. Ф. Ліста, 2, центр (у приміщенні установи дитячо-юнацьких клубів Галицького р-ну) – вівторок о 18.00;

3. вул. Кульпарківська, 160 (громадський центр взаємодопомоги "Дорога" – субота, 11.30;

5. вул. С. Петлюри, 32 (церква Всіх Святих українського народу) – понеділок, 19.00.

***Група ДДА** (дорослі діти алкоголіків):*

вул. Кульпарківська, 160 (громадський центр взаємодопомоги "Дорога") – п'ятниця, 18.30.

***Група Ал-Атін** (діти алкоголіків) – вул. Кульпарківська, 160 (громадський центр взаємодопомоги "Дорога") – субота, 17.00.*

Ярослав, член А-А – тверезий алкоголік,
Тарас, член А-А – тверезий алкоголік,
Галина, член Ал-Анон – дружина тверезого алкоголіка

ЗІГРІЛО СВІТЛО БОЖОЇ ЛЮБОВІ

В празник Зіслання Святого Духа у храмі св. Ольги і Єлизавети, що у Львові, відбулись ювілейні святкування, на які зібралось чимало молоді.

В програмі було багато цікавих заходів: Вечірня з Литією, виступ хору "Вірую", реколекційна проповідь, акафіст до Святого Духа, духовна програма.

Напрочуд цікавою була художня концертна програма за участю братства "Родина" з церкви Анни і "Містичної троянди". Братство "Родина" показало глядачам інсценізацію твору Лесі Українки "Одержима". А молодь Товариства "Містична троянда" з церкви св. Андрія підготувала гарні духовні пісні і поезію.

Божественну Літургію відслужив парох церкви св. Ольги і Єлизавети отець Михайло Федорів.

Після Літургії був обхід зі свічками навколо храму, спільні молитви до св. Духа. Змістовними були нічні чування для молоді.

Василь ГОЛОВАТИЙ,
м. Львів

КРИСТИНОПІЛЬСЬКІ ЛІЦЕЇСТИ-ВИПУСКНИКИ

17 червня цього року успішно закінчили навчання, отримавши атестати зрілості, 29 учнів ліцейного класу (11-В) при середній школі № 4 м. Чернограда (Кристинополя). Три юнаки отримали золоту медаль. Вони виховувалися при василіянському монастирі цього міста. Деякі з них проживали тут чотири роки, інші - останні два роки.

Після урочистої частини о. Протоігумен Йосиф Будай у співслужінні з двома іншими священиками відправили подячну св. Літургію, на якій були присутні випускники та їхні батьки.

Це вже четвертий випуск ліцеїстів у цьому василіянському монастирі. Багато з них постукають у двері духовних семінарій та монастирів, інші вступатимуть у вузи.

На світлині: випускники ліцею на подячній Службі Божій в Кристинопільській святині

Крім отців і братів вихователів чимало зусиль для успішного духовного виховання приклала директор Червоноградської школи п. Сав'як-Яремко Є. Й. Подаємо уривок з листа-подяки батьків вихованців ліцею.

Хочемо висловити на сторінках цього змістовного релігійного часопису щиру подяку директорові школи Сав'як-Яремко Є. Й. за її багаторічну сумлінну роботу на ниві виховання молодого покоління. Особливо хочемо відмітити її працю з духовним класом василіянського ліцею.

Нехай Господь Бог поблагословить їх нелегку педагогічну працю, дасть їм сили і терпіння для подальшої плідної роботи.

Батьки ліцеїстів у Кристинополі

МОЛИЛИСЬ ЗА НЕНАРОДЖЕНИХ ДІТЕЙ

Першого червня в Україні відзначено міжнародний День захисту дітей. Вже вдруге молодіжне Товариство "Містична троянда", що діє при василіянській церкві св. Андрія (Львів) здійснило похід до пам'ятника "Жертвам аборту", що знаходиться поблизу церкви Успіння Пресвятої Богородиці. Процесія з хрестом і фаною Товариства крокувала з центра міста на вулицю М. Максимовича. Її учасниками були члени "Містичної троянди" різного віку. Назустріч процесії вийшло братство храму Успіння Пресвятої Богородиці, парафіяни і всі утворили єдину молитовну спільноту. Отець-парох Мирослав Солтис відслужив молебень до Матері Божої біля пам'ятника "Жертвам аборту", де були присутні чимало людей з цієї околиці міста. Після цього члени Товариства спільно з іншими вірними провели годину молитовного чування. Всі молилися за те, щоб гріх дітовбивства не мав місця у нашому суспільстві і просили заступництва Пресвятої Богородиці.

Тема захисту життя ненародженої дитини нині є актуальною. Статистика свідчить, що в Україні в 90-их роках було здійснено більше абортів, ніж у США (там населення у п'ять разів більше, ніж в Україні). Наша держава входить в двадцятку країн, де високий показник абортів. Отже, суспільство і Церква повинні прикладати чимало зусиль, аби подолати цю проблему.

Василь ГОЛОВАТИЙ,
член Товариства "Містична троянда"

ДИТЯЧЕ ТОВАРИСТВО "ГОЛУБИ МИРУ"

В с. Бірки неподалік Львова будується прекрасна і величава церква. Богослужіння для вірних греко-католиків тимчасово відправляються у каплиці довоєнного монастиря черниць римо-католицького обряду. На празник Пресвятої Трійці церковця не могла прийняти всіх вірних. Саме в цей день кількадцять хлопців та дівчат склали присягу вступу у дитяче Товариство "Голуби миру" такими словами: "Я (ім'я) у цей празник Зіслання св. Духа вступаю в дитяче Товариство "Голуби миру". Складаю урочисто присягу під проводом Святого Духа, що буду старатися поширювати на світі Божу любов і своїм життям нести мир у серця людей на славу Божу. Також обіцяю, що буду дотримуватися правил цього Товариства".

Цих дітей катехизували сестри Катехитки св. Анни протягом кількох років. Товариство зорганізувала сестра Мирослава Іглова за благословенням місцевого о. пароха. Наші парохії мають потребу у подібних товариствах.

КИЦЯ

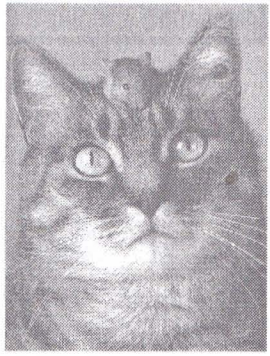

Якось киця дуже закохалася в одного юнака. Так закохалася, що попросила чарівницю перетворити її в дуже гарну жінку, здатну здобути його серце.

Чарівниця задовільнила її бажання. Невдовзі вже готувалися до весілля.

Весілля було гарне: співи, танці, жарти... Запрошені гості ще ніколи не їли таких смачних страв.

Все йшло дуже добре. Аж раптом молода побачила мишу, що бігла через кімнату, і миттю кинулася за нею.

Наше суспільство сприяє обману: ми вже звикли вірити рекламі. Кажемо: "Мені приємно тебе бачити!" "Зустрічаймося частіше!" "Хоч дзвонімо..." "Яке гарне вбрання", — людям, яких не дуже любимо, яких воліли б не зустрічати, які жахливо вдягнені.

У нас є маски на різні випадки життя. Одна — для приятелів, друга — для начальника, третя — для чоловіка чи жінки, четверта — для сусідів, п'ята — для Бога... Але приходить час, коли всі комедії закінчуються.

"Остерігайтесь фарисейської закваски, тобто лицемірства. Нічого бо нема захованого, що б не відкрилося, і скритого, що б не виявилось. Ось чому те, що ви потемки сказали, почується при світлі; і те, що на вухо ви говорили десь по схованках, оголоситься на крівлях" (Лк. 12, 1-3).

ТРОХИ СРІБЛА

— Учителю, що Ви думаєте про гроші? — спитав один юнак свого учителя рабина.

— Дивись у вікно, — сказав учитель. — Що бачиш?

— Бачу жінку з дитиною, двоє коней, що тягнуть віз, і чоловіка, який іде на базар.

— Добре. Тепер дивись у дзеркало. Що бачиш?

— Що ж хочете, щоб я бачив?! Зрозуміло — себе!

— Тепер поміркуй: вікно — зі скла, і дзеркало також зі скла. Вистачає тонесенького шару срібла на склі й людина бачить тільки себе.

Навколо нас є багато таких осіб, які свої вікна замінили на дзеркала. Вони думають, що дивляться "назовні", а бачать і споглядають самих себе.

Не дозволь, щоб вікно твого серця стало дзеркалом.

(З книги Бруно ФЕРРЕРО "Троянда також важлива". Львів "Свічадо", 1999)

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український
католицький
часопис

Заснований у 1897 році
Засновники - Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво
ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор
о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:
о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Літературне редагування та
коректура *Ігоря Скленара*
Комп'ютерна верстка
Ольги Кузьмич

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський
монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69
e-mail: osbm@link.lviv.ua

Підписано до друку 26.06.2000 р.
Формат 70x100 1/16. Друк
офсетний. Папір друк. № 1. Умов.
друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб.
5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 400

Ціна договірна

Віддруковано з готових
діапозитивів у Жовківській
друкарні видавництва Отців
Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2000.

ЗМІСТ

Слово редактора 193
Намір Апостольства молитви на липень 194
Намір Апостольства молитви на серпень 196
Намір Апостольства молитви на вересень 197
К'яра Любіх
"Слово життя" 198
Програма ювілейного відпусту у Жовкві 200
Урочисте св. Причастя у Жовкві 200
Облечини сестер Василіянок 201
Ольга Крак
Ювілейні святкування в Меденичах 202
Євдокія Шлюбик
З релігійного життя у Перемишлянах 203
Чергова місійна подорож
на Східну Україну 204
о. Йосиф Будай, ЧСВВ
25-ліття священства о. Йосафата
Воротняка, ЧСВВ 206
Леся Штикало
Інтронізація Пресвятого Ісусового Серця 207
У селі Мацошині на місіях 207
о. Василь Павелко
Ювілейне торжество в Раві-Руській 208
Кость Чавага
У Малому Березному на відпусті 209
о. Мелетій Батіг, ЧСВВ
"Блаженні милосердні, бо вони зазнають
милосердя" (Мт 5, 7) 210
Ігор Скленар
Один день священика 212
о. Мартин Хабурський, ЧСВВ
Паломництво святинями Рима 213
Кость Чавага
Стежинка до Христового Серця 214
Десятиліття "Херувимів" 215
Орест Дзюбан
Останні передвоєнні новоєреї ЧСВВ 216
Руху тверезості у Львові – шість років 218
Василь Головатий
Зігріло світло Божої любові 220
Кристинопільські ліцеїсти-випускники 221
Василь Головатий
Молились за ненароджених дітей 222
Дитяче товариство "Голуби миру" 222
Дітям та молоді 223

На обкладинці: Успіння Пресвятої Богородиці
(автор Володимир Свідерський)

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

КРОСВОРД «НАВКОЛО СВІТУ»

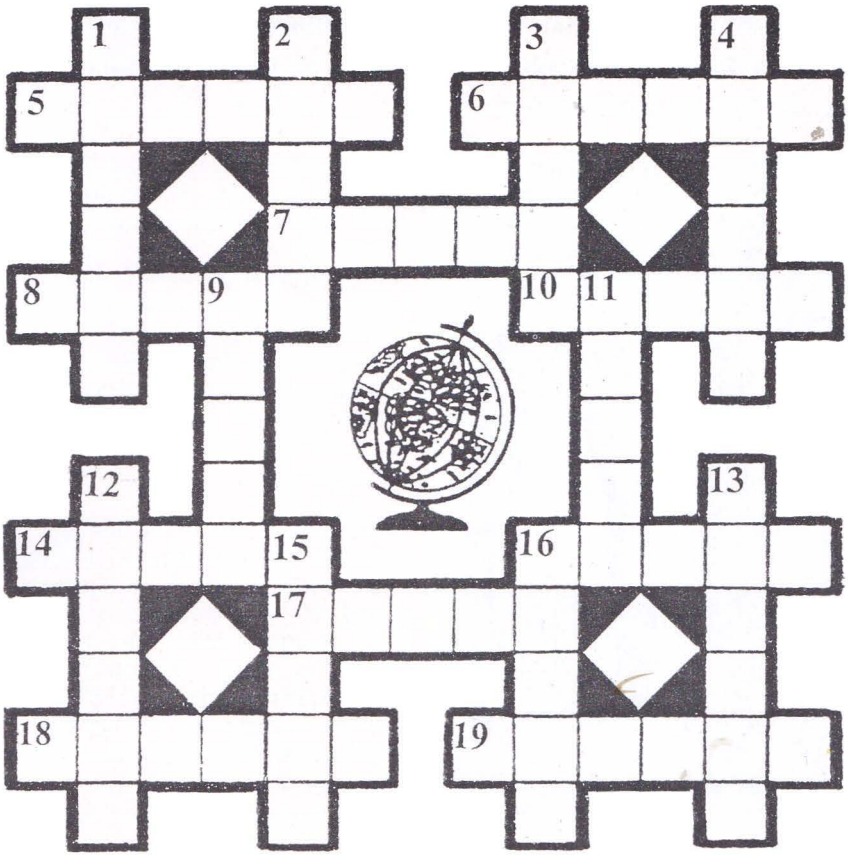

По горизонталі: 5. Село на Львівщині, де урочисто відзначають свято літнього Миколая. 6. Курорт на Львівщині. 7. Острів в Італії. 8. Ріка у Польщі. 10. Хрещене імя святої Ольги. 14. Садове дерево. 16. Визначна постать в історії християнства, апостол народів. 17. Києво-Печерська... . 18. Частина світу. 19.Тропічний циклон у західній частині Тихого океану.

По вертикалі: 1. Держава на півдні Європи. 2. Дніпро — ріка, Опір — ... . 3. Столиця Японії. 4. Літній місяць, коли християни святкують чимало релігійних свят. 9.Місто на Заході України. 11.Сусідка Латвії, Білорусі. 12.Місто у Латвії. 13. Модель земної кулі. 15.Гірська система Європи. 16.Парадна споруда.

Склала Леся ШТИКАЛО, м.Львів

Відповіді на чайнворд «Для дітей», опублікований у №6 за 2000 рік: 1. Торіно. 2. Орган. 3. Небесняк. 4. Катехизм. 5. Маргарита. 6. Ангел. 7. Літо. 8. Ораторія.

24 липня наша Церква вшановує св.княгиню Ольгу, а 28 липня – св. Володимира Великого, рівноапостольного князя Київського. З нагоди цих празників публікуємо уривки з богослужень, якими прославимо великих Божих угодників українського народу:

Як сонце засяяла нам преславна твоя память, **богомудра Ольго**, мати руcько-українських князів, Христова улюбленице, вихована апостольськими навчаннями. Ти виступила проти поганських божків, а ще більше – проти диявола і, просвічена силою Святого Духа, з темряви незнання привела до Бога свою країну й народ. Моли Господа за тих, що святкують твою память!

Словом і ділом уподібнився ти, **славний Володимире**, до великого Констянтина, який за християнської епохи народився, але довгі роки провів у поганстві. Ти ж від поган походив, однак полюбив Христа, який тебе полюбив. Відійшовши з радістю до Господа, не переставай благати за нас, що вшановуємо твою память.

(Стихири на «Господи, взиваю я»)

Воістину матір'ю усіх міст твоєї держави, **великий Володимире**, стало місто Київ. У ньому по всіх престолах засів Христос з Отцем і Святим Духом, завдяки стараннням твоїм і твоєї **праматері Ольги**. Отож народ твій прославляє тебе, наш Просвітителю і скорий Заступнику. З тобою і ми молимось до Христа за мир у народі й спасіння душ наших.

(Стихири на стиховні)

Величання:

Величаємо тебе, **святий рівноапостольний Володимире**, і вшановуємо память твою, бо ти всю нашу землю просвітив святим хрищенням.

Стих: Блаженні непорочні, що ходять у законі Господнім.

Стих: Добрий для мене закон уст твоїх, більш як тисячі золота і срібла.

Стих: Руки твої мене створили й укріпили; врозуми мене, і я заповідей твоїх навчуся.

Слава і нині:

Сідальний: Було в тебе міцне й велике прагнення правдивої віри Христової. Скоро ти знайшов джерело води живої, яка до Бога підіймає, негайно прийняв духовну купіль, щоб очиститися від гріховної скверни. Ти й людей своїх привів до Христа, тож моли його за спасіння душ наших.

(З «Молитвослова», Рим-Торонто, 1990 р.)